

ffp

NOVEMBER 1982

- STØTT POLARBEIDERNE!**
- TEGN FASTE BIDRAG!**
- TA DET OPP I FORENINGA!**

INNHold:

Vedtak i DSAU om oppsummering av beretningsdiskusjonene i laga	s. 3
Forslag til vedtak om "bokinnbytte"	s. 5
Oversikt over abonnementsutviklinga	s. 6
Abonnementsutviklinga i Oslo	s. 7
Julemessa i Oslo	s. 8
Hva er hovedproblemet i Oslo-partiet?	s.10
Vått ullteppe over Oslo-partiet	s.11
Opposisjonen i Oslo-partiet 1980: Upstart gjentar en gammel feil	s.13
Kommentar til kapittel 3 i Beretningsutkastet	s.15

FRIST FOR FFP

FRIST FOR FFP-DESEMBER ER 3.DESEMBER.

ARTIKLER KAN LEVERES HELGE R. [REDACTED] PÅ PARTI-KONTORET.

VEDTAK I DS' ARBEIDSUTVALG OM OPPSUMMERING AV BERETNINGSDISKUSJONENE I LAGA

Lagsdiskusjonene om utkast til beretning fra DS er ferdig. Dette vedtaket er DSAUs stillingtagen til det vi oppfatter som de viktigste sakene og den viktigste kritikken som har vært oppe. Det er ingen fullstendig oppsummering av lagsdiskusjonene, på langt nær. Vedtaket er gjort med sikte på bruk som arbeidsdokument på delegatkonferansene.

1) Hovedkritikken av beretningsutkastet (BU) gjelder mangel på oppsummering av politiske motsigelser og den politiske kampen i Oslo-partiet i perioden. DSAU er enig i denne kritikken. Denne mangelen i BU avspeiler at DS har hatt dårlig grep om den politiske kampen i partiet. Dette har vært en av de viktigste svakhetene i DS' arbeid. Kritikken av BU avdekker også svakheter ved opplegget av distriktsmøtet generelt: Det er ikke lagt opp til at politiske kamper som har vært ført i perioden konkluderes på distriktsmøtet.

2) DSAU mener følgende har vært/er de viktigste motsigelsene i Oslo-partiet i perioden.
-Uenigheten om vurderinga av partikampen 80 og utfallet av landsmøtet.

-Uenighetene om kapitalismen kan overleve, om sosialismen er mulig i Norge, om sosialismen vil være kapitalismen overlegen i Norge, om økonomiske og politiske forhold under sosialismen, om de historiske erfaringene med sosialismen.
-Uenighetene om militærpolitikken, holdninga til "den nye fredsbevegelsen" og taktikken i forhold til "Nei til atomvåpen".

-Uenighetene om innføringa av det nye kontingentsystemet. Uenighetene om partinormene gjelder.
-Uenighetene om vurderinga av Kina
-Uenighetene om partiet og RV.
-Uenighetene om karakteren av og årsakene til problemene i partiet.

DS' beretning må gi ei framstilling av disse motsigelsene, hva DS har gjort med dem og DS holdning til dem.

3) DSAU går inn for at en del spørsmål som det har stått kamp om i perioden og fortsatt finns uen-

ighet om, tas opp og konkluderes på distriktsmøtet: forholdet til fredsbevegelsen, kontingentsystemet, om partinormene gjelder. DSAU går inn for at kritikken av byggavdeling som i vinter bevilga 200 kr. til NTA, tas opp som sak på distriktsmøtet. Forslaget om bokinnbytte ses i sammenheng med ei generell behandling av partinormene.

4) Mangelen på oppsummering av den politiske kampen gjør at BU gir et bilde av et parti som er mer enig enn det Oslo-partiet faktisk er. Sann sett virker BU til å glatte over motsigelser i Oslo-partiet. Dette gjelder også avsnittet om tillitskrisa, som gjør problemene mindre enn de faktisk er.

5) BU er blitt kritisert for at det framstiller partikampen som slutt. Her må det skilles mellom den offisielle partikampen 1980 på den ene sida, og den politiske kampen om de spørsmåla denne partikampen reiste, på den andre sida. Den offisielle partikampen som ble vedtatt lansert av partiledelsen etterjuls vinteren 1980, ble konkludert på landsmøtet og er avslutta. Den politiske kampen om de spørsmåla denne kampen handla om er ikke slutt.

6) DS har i perioden ført en politikk med å jobbe for å forene alle som har ment at partiet er i hovedsak bra, uansett hva de har ment om utfallet av LM. Ingen er blitt avkredd noe "oppgjør" eller personlig sjølkritikk, ingen er blitt stengt ute fra partiarbeid. Vi har ikke spurt etter hvor folk sto under partikampen. Vi har spurt etter hvem som mener partiet er verdt å

slåss for. I kritikken av høyre - avvik har vi prøvd å få i stand diskusjoner uten å sette merkelpaper på folk. Noen form for "utrenskinger" eller "kampen mot høyre" har ikke blitt lansert. DS mener dette har vært og er en riktig politikk.

7) DS er blitt kritisert for å ha unnlatt å føre en del nødvendige politiske kamper i partiet. Eksempler: DS slapp spørsmålet om bok innbytte etter at dette var lansert sommeren 81. Utillatelig sein reaksjon på kontingentsvikten i partiet. Fraværet av reaksjon fra DS på "bygg-lags" bevilgning til NTA. Dette er vi enig i.

8) BU blir mye kritisert for bruk av sjabloner, fraser og ullprat. DSAU tar denne kritikken til etterretning og vil jobbe for at sånt blir fjerna (i hvertfall redusert til et minimum) i den endelige beretninga.

9) Avsnittet om partikampen 80 er blitt kritisert for at det ikke inneholder ei framstilling av innholdet i de politiske kampene og motsigelsene under partikampen. DSAU er uenig i at en sånn oppsummering gjøres i beretninga. Ei sånn oppsummering er foretatt i SKs beretning til LM og LMs vedtak. DSAU ser ingen grunn til at DS skal foreta noen omskriving av dette. Avsnittet i DS-beretninga har utelukkende ett formål: å behandle en del forhold som gjorde at partikampen i Oslo ble spesielt hard og opprivende. DSAU går inn for at avsnittet opprettholdes i beretninga som dette og ingenting annet, og at avsnittet tas til etterretning på distriktsmøtet.

10) Kapitlet om faglig arbeid nyskrives. Påstanden om at den faglige framgangen har fortsatt i perioden, må nyanseres. Det sosialdemokratiske avviket i partiet analyseres. Mangelen på teoretisk fundert strategi for partiets arbeid i fagbevegelsen, mangelen på taktikk vis a vis sosialdemokratiet og mangelen på markering av partiet som et revolusjonært parti behandles.

11) KK-kapitlet er kritisert for at det ikke inneholder noen sjøl-

kritikk fra DS. DSAU er enig i denne kritikken. KK-arbeidet må oppsummeres som en av de viktigste svakheter i DS i perioden.

12) BU er kritisert for at det ikke tar stilling til UDSeas rolle i partiet framover, at boliglagas problemer over hodet ikke er nevnt og at mangelen på organisering av partiet rundt bypolitikken vår ikke er behandla under kapitlet om bypolitikk. DSAU er enig i denne kritikken og går inn for at dette tas opp under ferdigbehandlingen av beretninga.

13) Hovedfaren i Oslo-partiet er høyre. Det viktigste avviket i Oslo-partiet nå er det økonomistiske avviket. Knefall for spontaniteten, mangel på plan og ledelse fra topp til bunn i Oslo-partiet. Dette er hovedproblemet i Oslo-partiet nå. Økonomismen er for snevert framstilt i BU. Økonomismen i partiet legger partiet åpent for sosialdemokratisk og reformistisk påvirkning, teorilaushet, ultrademokrati og oppløsning. Ei avgjørende forutsetning for at dette skal korrigeres er at DS blir en virkelig partiledelse for byen.

14) Det er hevda at høyreavviket i Oslo-partiet er på frammarsj og at det nå er uklart om partiet er blitt moderne revisjonistisk. DSAU er uenig i dette synet. Utviklingen av Oslo-partiet i perioden har vært i retning venstre.

15) Det er hevda at "DS sjøl er et senter for å spre moderne revisjonisme og åpne for at høyreopportuniste får utvikle seg". DSAU er uenig i dette synet og foreslår det avvist av distriktsmøtet.

16) I beretningsutkastet skiller DS mellom feil og mangler i sitt arbeid som kommer av begrensninger i hva det har vært mulig å få til på den ene sida, og sånt som har vært politiske feil på den andre sida (BU, s.33. nest siste avsnitt). DSAU er åpen for at vi kan ha skyldt på praktiske vansker der vi har gjort politiske feil. Men vi opprettholder at vi er nødt til å trekke et sånt skille som vi her har gjort.

FORSLAG TIL VEDTAK OM "BOKINNBYTTE"

Distriktsårsmøtet ser det betydelige antallet papirmedlemmer som finns i Oslo-partiet som et svært alvorlig problem. Disse medlemmene betalet ikke kontingent, møter sjelden eller aldri på lags møter og oppfyller ikke vedtektenes kriterier for partimedlemskap.

Det er flere årsaker til dette. Bl.a. har vi vært gjennom en nok så opprivende partikamp som direkte og indirekte har ført en del kamerater ut av partiet eller i passivitet. Noen stiller spørsmål ved grunnleggende elementer i marxismen-leninismen som sosialismen og den leninistiske partimodelen. Andre uttrykker stor skepsis til om partiet vil være i stand til å utføre jobben sin som kommunistisk parti. Endel lag fungerer dårlig som organisatoriske enheter. Enkeltmedlemmer får ikke diskutert sine motsigelser, det blir ikke stilt krav og de sklir ut i passivitet eller ut av partiet.

Men uansett årsaker så tærer fenomenet med papirmedlemskap alvorlig på partiets evne til å løse oppgavene vi står overfor: partiarbeidet går mange steder utrolig tregt, oppgavene blir ikke gjort og en følelse av resignasjon og oppgitthet får bre seg. Det betydelige antallet papirmedlemmer er en trussel mot partiets eksistens som kommunistisk parti.

Årsmøtet mener derfor at vi er nødt til å reise en diskusjon i hele Oslo-partiet der hvert enkelt partimedlem må konkludere sitt forhold til fortsatt partimedlemskap. Årsmøtet pålegger det nye distriktsstyret snarest mulig å sette i gang en sann diskusjonsbevegelse. Diskusjonsbevegelsen må ikke trekke i langdrag og det må settes en frist for når dens skal være avslutta i alle lag.

I en sann diskusjon må det legges vekt på:

1. Å få overbevist så mange som mulig av de kameratene som nå er passive til igjen å bli aktive i partiet. Det må diskuteres konkret hvilke oppgaver kameratene skal ha.

2. Oppnå enighet med de kameratene som nå er passive og som det etter diskusjon er umulig å snu at det beste er at deres partimedlemskap opphører. Overfor sanne må det understrekes at vi ønsker et best mulig samarbeid med dem i framtida

3. I en sann diskusjon må det skilles mellom kamerater som er passive, men har mer eller mindre gode grunner for det (f.eks. at laget ikke fungerer) og kamerater som faktisk har mulighet til et minimum av aktivitet.

4. Diskusjonen må legge vekt på at kameratenes politiske motsigelser kommer fram.

Det må understrekes at motsigelser som ikke er fiendtlige eller likvidatoriske ikke er grunnlag for å presse kamerater ut av partiet. (se merknad fra Rolf.)

5. Oppnå større enhet i hele Oslo-partiet om at stilen med passivitet, latskap og slendrian må vekk og at dette er en forutsetning for at vi skal løse de viktige oppgavene vi står overfor.

DSAU

OVERSIKT OVER ABONNEMENTSUTVIKLINGA I OSLO FORDELT PÅ BYDELER:

BYDEL:	DAGSAVISABONNENTER				LØRDAGSABONNENTER				ABONNENTER I ALT			
	Okt.		Okt.		Okt.		Okt.		Okt.		Okt.	
	79	80	81	82	79	80	81	82	79	80	81	82
1 Frogner, Vika	142	125	110	101	16	24	35	34	158	149	145	135
2 Homansbyen, Uranienborg, Majorstua	148	139	128	121	27	30	40	49	175	169	168	170
3 St. Hanshaugen, ila, Gamle Aker	142	102	94	111	19	20	31	27	161	122	125	138
4 Marienlyst, Ullevål, Blindern	132	105	96	120	19	26	24	35	151	131	120	155
5 Bjølsen, ila, Sagene	109	86	81	83	13	13	21	37	122	99	102	120
6 Sandaker, Åsen, Torshov	131	121	153	134	8	19	30	41	139	140	183	175
7 Grunerløkka, Hammersborg	174	165	136	141	12	23	34	29	186	188	170	170
8 Sinsen, Rodeløkka, Tøyen	140	122	96	111	16	15	20	18	156	137	116	129
9 Grønland, Gamlebyen, Tøyen m.m.	180	147	133	149	18	22	24	30	198	169	157	179
10 Ekeberg, Holtet, Bekkelaget	26	28	24	29	9	11	12	14	35	39	36	43
11 Nordstrand	27	28	34	42	5	5	4	12	32	33	38	54
12 Søndre Nordstrand	9	10	9	12	2	2	2	4	11	12	11	16
15 Lambertseter	27	30	26	25	6	8	12	10	33	38	38	35
16 Bøler m.m.	65	58	49	43	8	11	10	12	73	69	59	55
18 Ryen, Manglerud, Abildsø	28	30	29	33	2	7	10	19	30	37	39	52
19 Skøyen, Trasop, Oppsal	59	52	35	48	8	4	8	9	67	56	43	57
20 Hølsfyr	40	32	26	24	5	7	10	9	45	39	36	33
21 Hellerud, Haugerud, Trosterud	73	71	59	65	6	13	15	16	79	84	74	81
24 Lindeberg, Furuset	84	85	70	72	13	12	12	29	97	97	82	101
25 Høybråten, Ellingsrud, Haugenstua	48	31	33	34	4	6	11	12	52	37	44	46
26 Stovner	69	57	53	54	10	21	13	11	79	78	66	65
27 Romsås	68	57	54	51	9	10	13	13	77	67	67	64
28 Rødtvet, Ammerud, Grorud	44	28	27	29	2	7	6	10	46	35	33	39
29 Kaldbakken, Flaen, Grorud	31	24	24	22	3	4	3	3	34	28	27	25
30 Linderud	57	50	51	46	6	2	4	6	63	52	55	52
31 Hasle - Økern	43	32	39	29	4	10	7	11	47	42	46	40
32 Arvoll	58	39	37	28	7	8	11	14	65	47	48	42
33 Nydalen, Grefsen, Kjelsås	40	32	30	31	6	10	5	8	46	42	35	39
34 Sogn	123	86	79	87	11	16	29	26	134	102	108	113
35 Vindern, Ris m.m.	32	24	24	31	3	7	12	25	35	31	36	56
36 Røa, Hovseter, Voksen	70	74	69	67	7	14	18	25	77	88	87	92
37 Ullern	16	15	15	27	0	6	7	11	16	21	22	38
38 Skøyen, Smestad	10	15	19	21	9	4	5	8	19	19	24	29
39 Bygdøy	3	6	4	10	0	2	1	4	3	8	5	14
40 Marka	8	6	7	5	1	2	1	1	9	8	8	6
	2456	2112	1953	2036	294	401	500	622	2750	2513	2453	2658

ABONNEMENTSUTVIKLINGEN I OSLO

Oversikten over abonnementsutviklinga i Oslo viser nå for første gang på 3 år en tendens til framgang. I de aller fleste bydel-ler har antallet dagsaviser økt det siste året (21 av 36). I begge de foregående åra var det tilbakegang i antallet dagsavisabonnenter i hele 26 bydeler. I løpet av to år (okt.79-okt.81) sank antallet dagsavisabonnenter i bydelene med hele 20.5%. Siste året har antallet økt med 4.2%. Antallet lørdagsabonnenter har steget jamt i hele perioden og utgjør nå en betydelig del av abonnentene (23.4% mot 10.7% i 79).

Framgangen starta med KK-kampanjen i januar/februar. En viktig målsetting for denne kampanjen var å få igang et systematisk fornyingsarbeid i boligstrøkene. Etter alt å dømme har dette gitt resultater. I tillegg har distribusjonen drevet eget fornyingsarbeid. Materialet vi nå har om abonnementsutviklinga tyder på at det ikke er i nyvervinga vi finner forklaringa på framgangen, men i bedre fornyingsarbeid.

Men til tross for framgang er vi langt fra målsettinga. Som kjent er målsettinga for i år å øke antallet dagsavisabonnenter med 500 i forhold til i fjor. For Oslo betyr dette en økning på 150 dagsavisabonnenter. nedenfor har vi laga en oversikt over abonnementsutviklinga i løpet av de to årene. Vi har ikke sammenlignbare tall for juli og august. Disse tallene inkluderer også institusjoner, organisasjoner, osv.

	1981	1982	
Januar	2292	2192	- 100
februar	2346	2325	- 11
mars	2357	2374	+ 17
april	2358	2301	- 57
mai	2294	2314	+ 20
juni	2120	2232	+ 112
september	2149	2264	+ 115
oktober	2174	2316	+ 142
november	2213		
desember	2208		

Som det framgår av tallene var utgangspunktet svært ugunstig. I januar 1982 var det 100 abonnenter færre enn i januar 1981. Dette måtte først tas igjen før det kunne bli snakk om økning. I de 5 første månedene av 1982 var gjennomsnittet 26 færre abonnenter enn tilsvarende måneder i 81. I de neste 5 månedene er den gjennomsnittlige økinga ca 120 (vi regner her med at tallet for juli/august er +112 som i juni). Totalt for 10 måneder blir den gjennomsnittlige økinga i underkant av 50. Det er helt klart at vi umulig kan nå målsettinga i løpet av de to månedene som står igjen. Sjøl om resultatet de siste månedene kom opp i 200 over fjorårets tall ville gjennomsnittet for hele året bli under 60. Det vil bety en inntektssvikt for Klassekampen på nærmere 70.000. I tillegg kommer at vi i hele år ikke har oppfylt målsettinga for løssalget. For første halvår solgte vi i Oslo i gjennomsnitt 2000 aviser i måneden. Tilsvarende i fjor var 3900. Målsettinga er 4050. Dette tilsvarer nærmere 90.000 i inntektssvikt. I tillegg kommer at vi heller ikke har oppnådd målsettinga i innsamlinga til avisa. Framgangen i antall lørdagsabonnenter er et pluss men tilsvarer ikke mer enn ca 20.000 kroner.

Det ligger altså an til at Oslo bidrar med et underskudd i drifts resultatet i år med ca 150.000 kr. Dette greier vi ikke rette opp på to måneder, men det er mulig å

gjøre situasjonen betraktelig bedre. For det første: Direkte økonomisk støtte. Mer enn en halv million er samla inn for landet som helhet, men Oslo har ikke fylt målsettinga si. Mange avdelinger har overoppfyllt, det betyr samtidig at mange langt fra har fylt målsettinga. De ferreste avdelingene har satsa på støtte fra folk utafor partiet. De som har forsøkt det (f.eks. boligavdelinger som har oppsøkt abonnentene) har svært positiv erfaring. For det andre: Julemessa. (Se egen artikkel).

Men viktigst av alt: Sett det stående direktivet om arbeid med Klassekampen ut i livet. Alle partiavdelinger skal ha et jevnt arbeid med løssalg, verving og fornying.

Framgangen i abonnementstallet i høst kan ikke rette opp årets driftsregnskap for Klassekampen. Men om vi klarer å styrke denne tendensen vil vi ligge svært mye bedre an ved inngangen til 1983. Det ser ut til å være mulig å starte opp i 1983 med mer enn 200 flere dagsavisabonnenter enn i januar 1982. Boligavdelingene har nylig fått oversikt over tidligere abonnenter helt tilbake til januar 1980. Det gjør det mulig allerede nå å starte et systematisk oppsøkningsarbeid med sikte på å verve "gamle" abonnenter. Sjøl om andre avdelinger ikke kan få slike lister over sine abonnenter så er det fullt ut mulig systematisk å spørre de en vet har abonnert eller som en trur fortsatt abonnerer i omlandet rundt avdelinga.

Denne type arbeid har vært typisk for kampanjene vi har brukt å ha i januar/februar. Men det skyldes først og fremst at dette ikke har vært ENDEL AV DET JEVNE KK-ARBEIDET som skal drives hele året.

Derfor denne oppfordringa: Start arbeidet med å oppsøke, diskutere og verve "gamle" abonnenter nå. Og prøve å få gjort mest mulig før nyttår. I januar/februar vil vi ha den årlige KK-kampanjen som vil være hovedoppgåva for partiet i en konsentrert periode. Det er svært ønskelig at det kan bli en kampanje som i all hovedsak retter seg mot nye abonnenter. Det vil i såfall være noe nytt. Men det forutsetter at vi er mest mulig ajour med de "gamle" når kampanjen starter.

PS: DS har i lang tid prioritert ned ledelsen av KK-arbeidet. Vi har ikke KK-utvalg og i en periode ikke KK-ansvarlig. Dette er en alvorlig feil som med rette har blitt hardt kritisert. DS prioriterer nå å få i funksjon et KK-utvalg snarest og vi har omdisponert på folk for å gjøre dette mulig. Vi mener at den samme feilaktige nedprioritering av KK er gjort av store deler av Oslo-partiet uten at DS har kjempa mot det. Det er grunn til at både UDS-ene og avdelingene vurderer sin egen prioritering av KK-arbeidet. Alle UDS og avdelinger skal ha KK-ansvarlig, og det er styrenes kollektive plikt å sørge for at arbeidet med Klassekampen får den plass i partiarbeidet som det stående direktivet forutsetter.

KK-ansvarlig i DS

Jeg kan kontaktes på partikontoret tlf. 41 40 32, hver tirsdag mellom 16 - 18. Kontakt meg da så kan det gjøres avtaler.

Helge :

JULEMESSA I OSLO

Lørdag 27. november skal vi ha julemessa for Klassekampen i Samfunnssalen i Oslo. Hvert år siden -79 har denne messa vært et sårt tiltrent og kraftig tilskudd til avisas økonomi, og den har gitt mange venner av avisa en sjanse til å gjøre en "annerledes" innsats for avisa. Ved å gi gaver, eller jobbe for messa på annen måte.

For å sikre et godt nok resultat har DS også i år gitt direktiv om at hvert lag må sikre gaver til julemessa for minimum kr. 100.- pr.medlem. Vi viser til eget skriv til styret.

Også i år trenger vi innsats fra mange hold. Her vil vi spesielt peke på muligheten til å få med oss folk rundt partiet. For å

gi noen ideer har vi saksa en artikkel fra styrebladet til et UDS i byen:

" DUGNAD I BYDELEN DIN?

I snart 5 år har vi på F. organisert dugnad til KKS julemesse. Det har utviklet seg til en liten tradisjon og mange abonnenter, venner og venners venner bruker en søndag hvor vi står på hele dagen!

Folk trives med å komme sammen og med å kunne bidra med noe nyttig for avisa selv om de ikke tør selge den på gata. Derfor når vi bredt ut med dette og blir også bedre kjent med hverandre. Her kommer oppskriften:

1. Kameratene velger en liten komite som møtes og diskuterer enkle ting som kan lages i løpet av 1 dag. Sett evt. også i gang ting som trenger forarbeide og spre det blant kameratene. Tenk ut ett eller to større arbeidsstykker som 2-3 personer kan lage sammen (eks. billedteppe).

2. Lag en morsom invitasjon som frister og gi den personlig og inviter folk i god tid.

3. Vær hos den som har sørst plass eller del den på to mindre hvis det ikke går, men det er artig å være mange.

4. Komiteen kjøper inn øl og brus for salg. Vi har pleid å holde te og kaffe. Ha felles matbord som "stående buffet" - det er praktisk for å frigjøre mest mulig arbeidsplass. Komiteen kan også arrangere ertesuppe e.l. til middagspausen.

5. Be folk (på invitasjonen) å ta med seg stoff og garnrester, maling, papir, pensler, saks og strikkepinner. Også evt. mat: brød, smør, ost. Kanskje noen kan bake rundstykker? Symaskin er praktisk at noen har - gjerne to. Spør også folk om de har avlagt, pent brukt tøy/barneklær som de kan gi bort, eller andre ting som kan selges på messa. Det er praktisk å samle ting på ett sted.

6. Ungene kan også lage enkle ting. Ikke glem dette - de syns det er kjempegøy. Male bokser til kaker, klippe tøybiter til lekedyr,

eller male, eller bake pepperkaker. (Deigen er laget på forhånd).

7. Ved første spisepause holdes en kort appell og evt. amerikansk auksjon. Vi "framførte" en sang med musikk en gang. Veldig populært, men krevde en del forarbeid. Vurder fordelene av kreftene.

8. Litt utpå dagen pleier vi å prise varene våre i fellesskap, ved høyrestet diskusjon. Bruk for eks. middagspausen for at alle skal få tid til å følge med, for det er gøy! Kjøp inn plastposer og merkelapper og pakk og skriv på stedet. Dette bør ledes av 2 personer - ellers kaos!

9. Gjør avtaler om henting og bringning hvis noen ikke blir ferdige med tingene sine den dagen. Det blir alltid litt igjen av arbeid som vi pleier å dele mellom oss. Montering av lappeteppes eller finpussing av trelysestaker etc.

10. Husk å forberede det hele i god tid. Etterhvert har vi fått bra trening i å organisere dette, så vi ikke setter i gang for mange ting. Folk skal trives - ikke stresses!

Dette er veldig gøy og avisa får maaaaaange penger! (Vi har gitt varer for 3-10.000 kr. hver gang)

Lykke til!"

Dette er en måte å organisere gaver til julemessa på. Vi vil særlig framheve to ting i artikkelen: å samle folk, en dag eller en kveld, og å lage ting sjøl. Nå er det ikke mange ukene til julemessa og dere trenger heller ikke vente på organiserte opplegg for å begynne å lage ting eller se dere om i skuffer og skap.

Ca 12. november vil vi ha klar en løpeseddel om julemessa, som skal spres først og fremst blant avisas venner.

Og så trenger vi mange til å delta under sjølve messa, tilprising, kassene, rydding osv. Folk som kan tenke seg å gjøre en innsats, eller som har gode ideer til propaganda for julemessa på forhånd, kan kontakte Ase R... Klassekampens salgsvdeling, tlf. 67 49 90, snarest.

DEBATT

HVA ER HOVEDPROBLEMET I OSLO-PARTIET?

Det fins ganske stor enighet om en god del problemer i Oslo-partiet. Og det er utstrakt enighet om at partiet fortsatt er inne i et høyre-avvik. Men hva er hovedproblemet i Oslo-partiet? Hvordan skal vi gå fram for å kvitte oss med dem? Her finns det en god del uenighet og usikkerhet.

Det er hevda at det nå er uklart om partiet er blitt et moderne revisjonistisk parti. Og det er fremma forslag om at det som trens nå er ei kampanje mot høyreavviket i partiet. DSAU trur dette er et blindspor.

I "Vedtak i DSAU om oppsummering av beretningsdiskusjonen" hevdes det at det økonomistiske avviket er hovedproblemet i Oslo-partiet. Dette skiller seg fra det som ble sagt i beretningsutkastet. Det økonomistiske avviket framstilles her bare som et avvik i det faglige arbeidet. Og det hevdes at problemet er at DS fortsatt ikke er noen virkelig partiledelse for byen. Dette er blitt kritisert for å være for snevert, en kritikk DSAU er enig i.

I "Hva må gjøres" kritiserer Lenin økonomismen i det russiske sosialdemokratiet på begynnelsen av århundret. Han konkluderer med at økonomismen er knefall for spontaneiteten over hele fjøla: Likegladhet og hjelpelaushet i forhold til teoretisk tenkning. Tradeunionisme og krav om økonomiske reformer i politikken. Amatørisme i organisasjonsarbeidet, mangel på revolusjoner partiorganisasjon, mangel på plan og ledelse.

Parallellen til vår situasjon er påtakelig.

En grovbeskrivelse av en del viktige problemer i Oslo-partiet nå er sånn. Lagas arbeid er ikke knytta til en strategi for sosialismen i Norge. Det lokale arbeidet lider under mangel på perspektiver. Vi mangler en gjennomført taktikk vis a vis sosialdemokratiet. Det er dårlig grep om teoretisk skoleringsarbeid. Den

teoretiske og politiske kampen ligger nede. Partidiskusjonen er inne i ei bakevje. Propaganda og agitasjon for sosialismen drives praktisk talt ikke. Vi sprer nesten ikke KK. Partinormene er i oppløsning. En del medlemmer er papirmedlemmer. En god del folk betaler ikke kontingent. Arbeids- og møteplikt står svakt i partiet.

Lenin kritiserte økonomistene på si tid for at de skjønmalte tilbakeliggheta til den daværende bevegelsen og opphøyde den til teori. Hos oss er det få, om noen, som ville finne på noe sånt. Det er likevel ikke mer enn et par år sida økonomistiske og ultrademokratiske ideer ble fremma med liv og lyst i Oslo-partiet. Hovedbildet nå er et annet: Det hersker utbredt misnøye blant medlemmene over tilbakeliggheta vår. Men skulle vi stable på beina en teori til forsvar for tingas tilstand, måtte det være en økonomistisk teori.

At økonomismen vår er hovedproblemet i Oslo-partiet nå, betyr ikke at det ikke finns andre problemer og andre former for avvik. Det finns moderne revisjonistisk innflytelse og avvik. At vi er nødt til å slåss mot sånn innflytelse og at vi nå slåss alt for dårlig, er også helt sikkert. Men det virkelig store problemet nå er at mangelen på strategi, taktikk, plan og ledelse legger partiet åpent for revisjonisme, sosialdemokratisme og reformisme. Ei høyre-kampanje vil uansett ikke kunne avskaffe denne innflytelsen på partiet. Og sånn som situasjonen er nå vil ei sånn kampanje i hvert fall ikke kunne gjøre det.

Det økonomistiske avviket har stor innflytelse i Oslo-partiet. Arbeidsplasslaga selger i dag stort sett ikke KK. Dette er en feil som aleine gjør mye skade, både for avisa, partiet og laga sjøl. Samtidig er det sånn at på det nivået arbeidsplasslagas arbeid drives i dag, trenger de

ikke KK. KK trengs når det er streik, ellers ikke. I lagsdiskusjonene er det pekt på at det er en sterk sammenheng mellom DS' mangel og planer, oppsummering og ledelse, og tendensen i partiet til oppløsning av partinormene. Lenin pekte på at karakteren av en organisasjon bestemmes av den virksomheten den driver. Og mye av den virksomheten partiet driver i dag krever verken revolusjonær teori, propaganda eller sentralistisk organisasjon.

Kapitalismen er inne i ei krise den ikke ser løsningen på. I en del henseender har partiet større innflytelse enn noen gang. Som et revolusjonært parti har vi i dag ikke stor støtte. Har partiet noe alternativ til den kapitalistiske krisa? Hva med partiets rolle som et revolusjonært parti under krisa? Viss vi ikke kviter oss med

tilbakeliggenheten vår, står vi nå i stor fare for enten å bli akterutseilt av den objektive utviklingen, eller havne på fanget til sosialdemokratiet.

Alternativet til tingas tilstand i Oslo-partiet nå er: Revolusjonær teori og politikk. Plan og ledelse. Dette oppnår vi ikke gjennom ei høyre-kampanje. Ei svært viktig forutsetning er at DS utvikler seg til å bli en virkelig partiledelse for byen. Det vil ikke løse alle problemer. Men uten dette kan vi ikke få til noen stor forandring til det bedre. Og får vi til dette, vil løsningen av en del andre problemer også bli atskillig lettere.

DS-formann

VÅTT ULLTEPPE OVER OSLO-PARTIET

Undertegnede har lest og diskutert Oslo-beretningen. Etter vår oppfatning er beretningen ikke tilfredsstillende. Den er i formen svært upolitisk, men i virkeligheten ligger det mange politiske standpunkter i teksten som er vanskelige å se. Videre er det mange politiske saker av største viktighet som ikke berøres. Tid og anledning gjør det ikke mulig med noen mer omfattende analyse av beretningen og de politiske feilene, men vi vil gjerne bidra til at de blir diskutert av flest mulig partimedlemmer.

Beretningen er et ganske omfattende dokument. Den tar blant annet for seg arbeidet på en god del hovedområder. Den forsøker å oppsummere situasjonen i partiet både i 1981 og 1982. Den tar mål av seg til å gi en viss oppsummering av partikrisa, og den redegjør for DS' eget arbeid. I alle disse sakene er det et par nøkkelspørsmål som glimrer med sitt fravær, nemlig problemene rundt, og holdningen til, væpna revolusjon og proletarietets diktatur. Vi har inntrykk av at dette er omstridte spørsmål i partiet, og vi ser det som et problem at disse begrepene knapt er nevnt i beretningen.

Et annet problem av største viktighet som ikke nevnes er spørsmålet om Kina. Nå mener ikke vi at DS i Oslo skal legge opp eksterntaktikken i forhold til Kina. Derimot mener vi at det er DS sin oppgave å oppsummere motsigelsene rundt dette spørsmålet i Oslo-partiet, og si hva det selv mener. F.eks. så inneholder den nye forfatningen i Kina svært mange beslektede formuleringer med ting Kruttsjov sa, f.eks. om "hele folkets stat". Å ikke diskutere slike ting bidrar til å klusse til forholdet mellom sosialisme og kapitalisme. Dette er ganske alvorlig, ikke minst under en enorm økonomisk krise som den vi har nå. Det skaper store problemer i å utvikle en konkret agitasjon for sosialismen at dette spørsmålet - Kinasyndromet - får ligge uten å bli behandlet.

Blant de tingene som er tatt opp i beretningen, mener vi den alvorligste kritikken kan rettes mot behandlingen av spørsmålet om krig og fred. Vi har oppfattet det slik at kjerna i partiets politikk i dette spørsmålet er å forberede partiet og massene på krig. Innledningsvis i kapittel 2 heter det: "Det nye DS vedtok som ei av hov-

ed målsettingene sine for perioden å gjennomføre politiske og organisatoriske forberedelser på krig. Styrke frontarbeidet mot Sovjet, særlig i fagbevegelsen". I praksis har disse fine målene degenerert til å dreie seg om taktske spørsmål i forbindelse med NTAs ulike utspill, med unntak av arbeidet med Solidaritet Norge-Polen. Mange er mye mer bekymret over våre vanskeligheter i forhold til fredsbevegelsen enn med våre vansker i med å gjennomføre partiets riktige forsvarspolitik. Dette problemet har ikke fått den behandlinga det fortjener i beretninga. En naturlig følgesvenn til dette er at det drives svært dårlig praktisk solidaritetsarbeid for folk som kjemper mot sosialimperialismen med våpen i hånd. Beretninga stiller ikke dette problemet på det nivået der det hører hjemme.

På det faglige området er det en rekke problemer. Det hevdes i beretninga at det ikke lenger er økonomistiske standpunkter av betydning i Oslo-partiet. Det hevdes videre - slik må man i allefall lese det - at de viktigste problemene i politikken vår er med "omfordelingspolitikken" (s.21). Det er utvilsomt så at det er mange problemer med dette, og med den defensive kampen overhodet. Allikevel vil vi hevde at mangelen på konkret sosialistisk agitasjon er det viktigste. Dette er ikke lett å få til, men stilles overhodet ikke som et problem i beretninga. Derimot slås det fast at økonomismen i standpunkt ikke egentlig spiller noen særlig rolle.

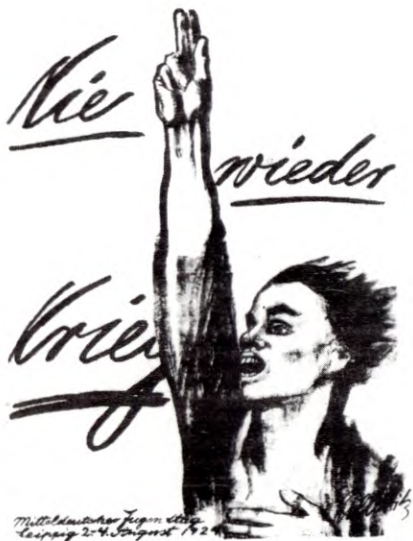
Vi er inne i ei svært alvorlig økonomisk krise, og den itvikler seg kanskje til den største i imperialismens historie. Det er da et stort problem for partiet, inkludert Oslo-partiet, at det rene kommunistiske arbeidet på arbeids plassene ligger sånn nede som det gjør. Man kan kalle det økonomisme men akkurat dette fenomenet mener vi mer treffende kan betegnes som reformisme.

Det er forståelig og naturlig at det har vært en forsonlig holdning overfor folk og grupper av folk i kjølvannet av partikrisa.

Vi har inntrykk av at dette også er utvidet til også å omfatte politikken: politiske standpunkter og linjer. Dette bidrar til å forverre de problemene vi har nevnt ovafor og setter partiet i en vanskelig situasjon. På den måten blir kanskje hovedkritikken av beretninga at den ikke gjør noe for å endre på dette.

hvis vi skal forsøke oss på en sammenfattende karakteristikk av de politiske feila vi har vært inne på, må det være moderne revisjonisme. Det er utvilsomt også økonomisme i mye av dette, men det er underordna i forhold til moderne revisjonismen. Moderne revisjonisme er angrep på sentrale linjer i partiets politikk, men er vanskelig å trenge igjennom fordi formen er revolusjonær. Desto viktigere er det å analysere og diskutere dette, og ikke minst - kjempe mot det. Her kommer beretninga til kort!

2E

Aldri mer krig! Litografert plakat av Käthe Kollwitz (1867-1945). En av tidenes største sosiale kunstnere.

OPPOSISJONEN I OSLO-PARTIET

1980:

UPSTART GJENTAR EN GAMMEL FEIL

I siste FFP hadde Upstart en kommentar til beretningsutkastet fra DS. Kommentaren går ut på at DS' påstand om at opposisjonen ikke hadde noen felles plattform er feil, at opposisjonen opptrådte konsekvent ut fra sitt felles politiske syn, at kritikken av tendensen til opportunistisk blokkdannelse i opposisjonen er feil og at opposisjonen dessuten hadde rett.

HADDE OPPOSISJONEN EN FELLES PLATTFORM?

I beretningsutkastet heter det at det eneste opposisjonen hadde felles var at den stilte seg kritisk til partiledelsen. Upstart sier at dette ikke er direkte uriktig, men alt for overflatisk til å gi noen forklaring på hvordan situasjonen var. Så langt enig.

Upstart gjør et forsøk på å stable på beina ei plattform for opposisjonen. Forsøket bekrefter etter mi mening det som er sagt om at ei sånn plattform ikke fantes.

Det som var felles for opposisjonen var etter Upstarts mening følgende:

"Opposisjonen var opptatt av de problemene og feila partiet sleit med, og ønsket å reise debatt rundt dette. Det var forskjellige oppfatninger både om situasjonen i partiet og botemidlene for feila, men det som var felles for alle kameratene var nødvendigheten av en demokratisk og udogmatisk diskusjon og kritikk-kampanje for å kvitte seg med bagasjen."

Feil. En del folk var for "en demokratisk og udogmatisk diskusjon for å kvitte seg med bagasjen". Andre folk var for å kvitte seg med ledelsen. Og samme faen hvordan det blei gjort, bare det blei gjort. En del folk i opposisjonen var for kritikk-kampanje. Andre folk i opposisjonen var fullstendig mot ei kritikk-kampanje. Altså ikke noen felles plattform her.

-"Det som også var felles for de opposisjonelle var at de

oppfatta det som (oppfatta det som!) om ledelsen ikke var interessert i slike diskusjoner, at de ønska å kvæle debatten, stramme inn vilkåra for kritikk og opposisjon, og etterhvert kjeme desperat for å holde på taburettene."

Dette er etter mi mening stort sett riktig, og (med unntak av det siste) det samme som står i beretningsutkastet fra DS. Men her finns fortsatt ikke noen felles politisk holdning eller handlingsgrunnlag. Oppfatninga av at ledelsen ikke var interessert i diskusjon og "stramma inn" var ikke engang spesiell for opposisjonen. Ingen felles plattform her heller.

-"Opposisjonen mente at kampen mellom ei byråkratisk sentralistisk og ei demokratisk sentralistisk linje var den viktigste motsigelsen i partikampen. Den mente at mangelen på demokrati innad var den viktigste trusselen mot partiet, og så på andre feil i partiet som underordna ting som kunne løses hvis medlemmene ble mobilisert."

Feil. En del folk menta at feil i praktiseringa av den demokratiske sentralismen var det viktigste problemet i partiet. En del folk mente at den demokratiske sentralismen var feil og måtte forkastes. Og også blant folk som ikke mente dette, fantes det forskjellige syn. En del folk mente feil i partidemokratiet var hovedproblemet. Andre mente at hovedproblemet var ei tillitskrise til Sk. Andre mente partiets manglende innretting på arbeiderklassen var hovedproblemet. På et tidspunkt blei det hevdå at dogmatisme i ledelsen var hovedproblemet. Noen folk mente at hovedproblemet var et "venstre"-avvik. Noen mente at hovedproblemet var høyreavvik. At det var sånn, er kjent. Hva er hensikten med å si at det ikke var sånn?

Opposisjonen stilte seg kritisk til partiledelsen. Ut over dette fantes det vidt forskjellige

oppfatninger av praktisk talt alle spørsmål som var oppe. Da ble dette glatta over. Det fantes en uerklært ikke -angrepspakt. Polemikk mellom opposisjonelle forekom praktisk talt ikke. Dette var en feil, og en opportunistisk feil. At denne feilen oppsto, er i hvert fall mulig å forstå. Men hva er hensikten med å pukke på å gjenta denne feilen i dag, to år seinere?

VAR OPPOSISJONEN "KONSEKVENT?"

Upstart sier videre at "denne felles oppfatninga av hovedproblemet i partiet gjorde at de opposisjonelle prioriterte som de gjorde i partikampen, og dette førte også til at opposisjonen også for en stor del reelt fungerte som en blokk." og litt seinere: "Opposisjonen blir anklaga for å skjermehøyretendensene ved si blokkholdning mot ledelsen. Dette blir stempla som opportunisme. Det som ikke blir sagt er at opposisjonens holdning er konsekvent ut fra analysen av at det slett ikke er høyre som er hovedfaren, men ledelsens byråkratisk sentralistiske holdninger. Om dette er riktig eller feil, får så være, men å kalle dette opportunisme, er vel noe drøyt."

Hovedmotsigelsen i partikampen var etter det Upstart mener kampen mellom ei byråkratisk sentralistisk og ei demokratisk sentralistisk linje. I denne kampen forsvarte opposisjonen den demokratiske sentralismen. Ergo nedla den polemikken mot folk som var for å avskaffe den demokratiske sentralismen. Alle tilhengere av konsekvens kan her bare gi seg ende over.

Poenget er at konsekvens er ikke ordet her. Hensiktsmessighet er ordet.

HVA GJELDER KRITIKKEN AV OPPOSISJONEN FOR OPPORTUNISME?

Kritikken av tendensen til blokkdannelse i opposisjonen, Upstart, gjelder ikke at opposisjonen var kritisk til partiledelsen. Kritikken gjelder blokkholdninga i opposisjonen. Upstart hevder at blokk-tendensen i opposisjonen var uttrykk for ei konsekvent holdning i opposisjonen. Men å ha ei blokkholdning står i motsetning til å ha ei partiholdning. Ei blokkholdning er nettopp

ikke konsekvent. Å innta ei sårn holdning betyr å feie avgjørende politiske skillelinjer under matta. Og kritikken av opposisjonen gjelder at dette blei gjort.

Upstart spør hvor mange prosent av medlemmene som sto for ekstreme høyre-standpunkter under partikampen. Dette er ikke nødvendigvis poenget. En del høyre-standpunkter var ganske utbredt. At det blåste en økonomistisk vind i Oslo-partiet for to år sida, kan det ikke være særlig tvil om. En del ytterliggående høyre-standpunkter hadde liten støtte. Likevel var kampen mot dem vanskelig. En grunn til dette var at årvåkenheta mot høyre var så lav. (Da forslaget om å avvikle KK som dagsavis for første gang ble kritisert for økonomisme, ble dette møtt med stor mistenksomhet og oppfatta som ei avsporing. Når SK lanserte at det fantes svære høyrefeil i partiet allment, ble dette møtt med stor mistenksomhet og oppfatta som nok ei avsporing.) Dette gjorde kampen mot høyrefeila vanskelig. Ei anna sak var at det ble ført lite kamp mot sånne standpunkter i opposisjonen. Dette oppmuntra høyre-tendensene i partiet. Dette, Upstart, har du helt sikkert vært med på sjøl, og veit like mye om som meg, og vel så det.

ROY

KOMMENTAR TIL KAP.3 I BERETNINGSGUTKASTET

På bakgrunn av diskusjonen i laget vårt har jeg fått oppdrag å skrive ut en oppsummering. Jeg vil presisere at ikke alle synspunkter er lagets - jeg har si-kert "brodert" litt på dette. Hovedinnholdet er allikevel samstemmig med lagets holdning.

Vi mener at kapittel III ikke er tilstrekkelig på to måter:

1. Det går ikke i dybden på kar-akteren til de viktigste økonomistiske feil i Oslo partiet mht. vårt arbeid på arbeidsplassene.
2. Den egner seg ikke som et redskap til korrigering av disse feil.

Videre mener vi at slik det står i beretninga er de to korrigeringstiltak(ekstern markering av partiet, skolering på omfordelingspolitikk) ikke tilstrekkelig.

Kap.III tar heller ikke stilling til hva som er hovedsida av vårt kommunistiske arbeid på arbeidsplassene. Det er lett å få inntrykk av at hovedsida er bra og at vi er i framgang. Dette er jeg uenig i.

Beretninga tilslører om det finnes ideologisk avvik i det arbeidet DS har hatt i dette området selv om det ikke har vært tilstrekkelig. Mener DS at dette arbeidet har blitt ledet på en økonomistisk måte eller mener de at de få ting som har blitt gjort er et tegn på at det ikke finnes noen alvorlige ideologiske avvik i deres tenkning? (Dette er ikke blitt diskutert i laget.)

Vår avdeling mener at vi har blitt et sjikt av tillitsfolk som er bra skolert på fagforeningssaker. Vi har blitt flinkere enn sosialdemokratene til å lede fagforeninger og er mer kampvillige. Derfor har vi oppnådd tillit blant arbeidskamerater. Denne tilliten er ikke basert på en større oppslutning om partiets målsettinger som et revolusjonært parti. Vi kunne like så godt ha vært medlemmer i SV.

I vår avdelingsdiskusjon kom det fram mange eksempler på hvor-

dan vi har vært med på å sette lokk på diskusjoner på jobben som tok opp problemer som var vanskelige å løse innenfor de rammene som finnes i vårt samfunn, f.eks. spørsmål om å melde seg ut av Jern og Metall Forbundet. Vi propaganderer ikke for sosialisme på grunn av usikkerhet i oss sjøl, vi snakker ikke om AKP

vi verver ikke folk, vi selger ikke KK.

Derfor mente vi at det viktigste tiltak nå var å utvikle en ny politikk slik at AKP kan bli kjent som et parti med et alternativ. Vi trenger perspektiver på hva vi gjør slik at vi kan komme oss bort fra dette å stadig vekk prøve å løse de hverdagslige problemer - alltid ha et svar, noe som medlemmene forventer av oss. Vi blir stadig vekk presset til å tenke at vi må løse disse problemene og vi har lite hjelp i vårt ideologiske nivå til å komme bort fra dette. Vi blir sosialdemokrater, flinke sosialdemokrater.

Hvis vi sammenligner det vi har kommet fram til og kap.III, står det svært lite om dette. Riktignok står det at det finnes økonomistiske feil og at vårt arbeid ikke er allsidig nok. Men den presiserer ikke karakteren av disse feilene. Er beretninga enig i vår konklusjon?

I første avsnitt i kap.III står det at vi har mer innflytelse (flere tillitsverv) og at vårt faglige arbeid er i framgang. Mener

DS at hovedsida av vårt arbeid på arbeidsplassene er bra og at vi er i framgang? Selv om vi har gjort en del bra arbeid med fag - foreninger i forbindelse med 1. mai og solidaritet Norge-Polen er alt dette fortsatt framgang, også sette fra et sosialdemokratisk synsvinkel. Blir det flere kommunister, revolusjonære ut av dette?

DS slår fast at uten en ledelse av dette arbeidet blir det nødvendigvis økonomistisk. Dette er vi enig i. Men beretninga sier ingenting om det lite dere har gjort utenom at det faglige arbeidet er framgang. Mener DS at det lite som de har ledet er et tegn på at det ikke finnes ideologiske avvik? M.a.o. kan vi slå fast at ved opprettelse av FU er saken biff. Beretninga sier ikke noe om hva slags ideologisk avvik finnes i DS, evt. FU leder. Er det kun tekniske problemer som har ført til at det ikke har blitt opprettet et FU eller finnes det ideer i DS som tilsier at vi har tross alt mange flinke tillitsfolk og de kan tross alt klare seg, eller ideer om at boligpolitikk, RV er viktigere. Siden arbeiderandelen er et problem i DS er det på tide å spørre om det finnes avvik i synet på arbeiderklassens strategiske betydning - også fordi vi mangler perspektiver på våre strategiske mål.

Forslag til korrigeringstiltak tyder på at DS ikke har skjönt alvoret og karakteren til disse feila. Det å markere partiet eks-

ternt er et bra tiltak kun hvis vi blir kjent som et parti som også har et alternativ, et revolusjonært parti. Hvis vi fortsetter å være kjent som et parti som støtter alle streiker og har lure forslag til hvordan vi skal løse problemer i dette samfunnet er vi like langt. Hva slags profil blir viktig når vi markerer oss? Det sier beretninga ingenting om. NB: Det viktigste i dag er å utvikle en revolusjonær industripolitikk. Videre er det viktig å skolere oss på hvordan dette samfunnet fungerer som pkt. 2 fore - slår som tiltak. Men igjen er dette kun ett av to bein vi må stå på.

Oppsummeringsvis mener vi at kap.III bagatelliserer hvor alvorlig feila er og ikke går i dybden på dem. Den gir inntrykk av at tross økonomistiske feil og manglende allsidighet er vårt arbeid på arbeidsplassene i framgang. Vi mener at DS må

1.presisere karakteren til disse økonomistiske feilene

2.slå fast hovedsida av vårt kommunistiske arbeid på arbeidsplassene - framgang, tilbakegang.

3.slå fast om det finnes avvik i det arbeidet arbeidet de har gjort. Jeg er ute etter kvalitet, ikke kvantitet.

4.utdype korrigeringstiltak og foreslå flere som et egnet til å markere vår revolusjonære profil på jobben.

ODDVAR/et jernlag

PROTOKOLL FRA MØTET MELLOM INDUSTRI-AVDELING OG PARTIFORMANNEN, OKTOBER-82

TILSTEDE: AVDELINGA, DS-REPRESENTANT, PARTIFORMANNEN.

"Møtet tok utgangspunkt i en kritikk av delinga hadde reist av partiledelsen for en antagonistisk stil i debatten rundt partikampen 1980. Møtet klargjorde at kritikken i første rekke dreide seg om en artikkel fra det daværende SKAU mot medlemmet "Henry B...". Artikkelens var trykt i Oslo-partiets medlemsblad. Partiformannen erklærte seg enig med avdelinga i at denne artikkelen hadde en antagonistisk og ukameratslig form. Han viste til at både han og SKAU hadde gjort sjølkritikk for dette i ulike partifora, også overfor landsmøtet i 1980. LM hadde pekt på denne og liknende feil og sammenfatta det i en kritikk av den daværende sentral-

komiteen for å ha "entendens til å møte kritikk med motangrep". LM pekte på at en slik stil skader partidemokratiet. Møtet slo fast at det hviler et ansvar på hver enkelt kommunist for å holde en saklig og kameratslig stil i partidebatten, samtidig som det er klart at partiets ledelse til enhver tid har hovedansvaret for å sørge for at en stil opprettholdes.

Møtet slo også fast at når det gjøres sjølkritikk for feil i kaderbehandlinga så er det viktig at det gjøres kjent for dem det angår. For å sikre at det er gjort opp for feilen i dette tilfellet, blei møtet enig om å sette opp denne protokollen og gjøre den kjent i partiet."